

[Elgaard.]

fra selve Købstaden og to fra nærliggende Købstæder, foreslaas det nu i § 26, at de to vælges fra Købstaden, og at Skatte- raadsformanden for den Skattekreds, hvor- under Købstaden hører, skal være Formand. Det er muligt, at den gamle Ordning ikke har været helt tilfredsstillende, men jeg kan dog ikke undlade at sige, at jeg synes ikke, der er nogen god Motivering for, at Skatteraadsformanden skal være med, og at han oven i Købet skal være Formand.

§ 33 handler om Revisorer og Revision. Men hvis Udviklingen er inde i det af det ærede Medlem Hr. Bresemann nævnte Spor, og Kommunerne, vel i særlig Grad de større Købstadkommuner, i stedse stigen- de Grad gaar over til en ny Form for Re- vision, saa kunde deri ligge et Fingerpeg i Retning af, at en Smule Reformering af den gamle Ordning ikke kan standse denne Udvikling, hvad der maaske i og for sig heller ikke er ønskeligt.

Hvad § 33 angaar, kan jeg ikke vel for- staa Motiveringen for at sætte Tallet paa Revisorer op fra 2 til 3, naar man bibeholder Bestemmelsen om, at de kan tilkalde regn- skabskyndig Medhjælp. Bestemmelsen i samme Paragraf om Revisionsarbejdet for- staaer jeg saaledes, at den højtærede Inden- rigsminister har ønsket at præcisere nær- mere i Lovforslags Form, hvad Revisions- arbejdet skal gaa ud paa, og jeg er fuld- kommen klar over, at disse nye Bestem- melser i alt væsentligt falder sammen med Lovforslaget fra i Fjor.

Første Punktum i 3die Stykke i § 33 lyder saaledes:

„Revisorerne skal mindst een Gang aarlig foretage uanmeldt Eftersyn af Kæmmerkassen; findes der flere kommuna- le Kasser, da samtidig af disse.“

Her kunde vi ønske en Tilføjelse saalydende: „og naar de i øvrigt finder Anledning dertil.“

Hvordan man i en Lovparagraf skal kunne præcisere Revisorernes Arbejde, det Skøn, de skal afgive, og de Udsættelser, de skal foretage, ved jeg ikke rigtig, men vi fra Venstres Side er rede til at drøfte ogsaa dette Spørgsmaal og søge at fastsætte Bestemmelser, hvis de kan føre til mere til- fredsstillende Forhold, end vi maaske hidtil har haft.

Maa jeg dernæst gøre et Par Bemærk- ninger til de to Ønsker, som det ærede Medlem Hr. Bresemann fremførte i Slut- ningen af sin Tale. Det første angik folke- valgte Borgmestres Pension. Det kan maaske være meget betimeligt i Udvalget at drøfte

dette Spørgsmaal, men jeg nærer ikke nogen stor Tro til, at en saadan Tanke kan reali- seres paa det nuværende Tidspunkt. Men staaer jeg tvivlende overfor Gennemførelsen af Pension for de folkevalgte Borgmestre, nærer jeg endnu stærkere Tvivl om Mulig- heden af at yde Honorar til Byraadsmed- lemmer, som det ærede Medlem Hr. Brese- mann ogsaa fremsatte Ønske om. Jeg tror ikke, Tiden er inde dertil, og mit Parti kan sikkert vanskeligt gaa med til en saadan Tanke.

Jeg skal til Slut sige, at Venstre under Udvalgsarbejdet skal være rede til at drøfte med de andre Partier og med den højtærede Minister alle de forskellige Para- graffer, hvis Affattelse vi altsaa kunde ønske noget anderledes, og at vi er rede til at fremme Arbejdet saa meget, at det muligvis kan lykkes at gennemføre en ny Lov om vore Købstadkommuners Styrelse i denne Rigsdagssamling.

Carlsen-Skiødt: Naar man vil gennem- føre en ny Lov for Købstadkommunernes Styre, maa Meningen vel være den, at det skal være en bedre og mere tidssvarende Lov end den nuværende af 1868 forøget med Tillægget af 1919, den saakaldte Borgmester- lov, saakaldet, fordi den indførte folkevalgte Borgmestre i Stedet for de kongevalgte. Det Lovforslag, der i sidste Rigsdagssamling blev forelagt Landstinget, hvilede, som be- kendt, paa den Betænkning, der var afgivet af den indenrigsministerielle Kommission, som afsluttede sit Arbejde i 1924, og paa denne Betænkning hviler ogsaa det Lovfor- slag, vi behandler i Dag, selv om det, som den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Fremsættelsen, paa afgørende Punkter adskiller sig fra det Lovforslag, der forelaa i Fjor.

Hvis et Forslag af denne Art skal kaldes Forbedring fremfor den ældre Lov — som har vist sig brugbar gennem en saa lang Aarrække, at man vist neppe tør forvente, at dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil kunne holde sig et lignende Tids- rum —, er der i alt Fald eet Omraade, hvor der maa ske en Udvikling, nemlig i Retning af større kommunalt Selvstyre. Det maa være et af Grundprincipperne, at Tyngde- punktet ved Afgørelserne flyttes fra Central- myndigheden, Ministeriet, ud til Kommu- nerne.

Og her forekommer det mig, at man straks maa sige, at dette Lovforslag giver meget lidt i den Henseende, ja, paa et en- kelt Punkt endogsaa viser Tilbagegang fra Loven af 1868.